

med Hovedorganisationerne og Branche-foreningerne kan finde Sted paa en saavel for Kontorets Administration som Foreningerne praktisk og tilfredsstillende Maade.

Med Hensyn til den i § 7, sidste Stykke, indeholdte Bestemmelse, hvorefter Handelsministeren efter Indstilling fra Valuta-Kontoret kan fratage en Importør, der har overtraadt Lovens Forbud mod Salg af Valuta-Attester, hans Adgang til at faa Valuta-Bevillinger udstedt, er det Hensigten — hvis saadanne Tilfælde kommer til at foreligge — at anmode Valuta-Ankenævnet om at udtale sig over vedkommende Sager, forinden disse forelægges Rigsdagens Valutaudvalg, idet det vil kunne være hensigtsmæssigt, at et uafhængigt Organ som Valuta-Ankenævnet har haft Lejlighed til at prøve vedkommende Sager, før den endelige Afgørelse træffes af Ministeren.

Disse Bemærkninger har Handelsministeren givet sin Tilslutning.

Angaaende de stillede Ændringsforslag bemærkes følgende:

ad 4. For at imødekomme fremsatte Betragtninger om, at det vil kunne være vanskeligt for Importørerne altid at udnytte de for dem udstedte Valuta-Bevillinger inden Udløbet af den følgende Bevillingsperiode i Tilfælde, hvor Bevillingerne først er udstedt i Slutningen af en Periode, er det foreslaaet, at Bevillingerne normalt skal have 8 Maaneders Løbetid. For Bevillinger, der er udfærdiget før den nye Regels Ikrafttrædelsesdag, løber de nævnte Maaneder dog først fra Ikrafttrædelsesdagen.

Vedrørende Ændringsforslag Nr. 6 bemærkes:

Ifølge § 6, 2det Stykke, kan Landbrugsraadet, Industriraadet i Forbindelse med Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation i Forbindelse med de øvrige Handelsorganisationer, Søfartsraadet, Dansk Fiskeriforening og De samvirkende Fagforbund hver udpege en Funktionær til at bistaa Valuta-Kontoret

ved dettes Udarbejdelse af de periodiske Bevillingsplaner. Det er fundet hensigtsmæssigt ikke at afskære Muligheden for at lade andre Hovedorganisationer deltage i dette Arbejde.

Den foreslaaede Ændring under Nr. 7 tilsigter at fastslaa, at Tilgodehavender i Udlandet maa sidestilles med Tilgodehavender i fremmed Valuta.

Den foreslaaede Ændring under Nr. 8 er af formel Karakter.

Et *Mindretal* (Himmelstrup, Krag og Knud Kristensen) kan hverken principielt eller i Enkeltheder tiltræde det foreliggende Lovforslag.

Den hidtidige erhvervsmæssige og handelspolitiske Udvikling under den siden Januar 1932 gennemførte Restriktionspolitik har, efter Mindretallets Opfattelse, medført for Erhvervslivet saare uheldige Konsekvenser; den har øget Uligheden i de forskellige Erhvervs Indtjeningsmuligheder, i mangfoldige Tilfælde beredt vor Eksport Vanskeligheder, i ganske unødigt Grad berøvet Handelsstanden den Frihed, uden hvilken den ikke er i Stand til paa en for Forbrugerne tilfredsstillende Maade at udøve sine samfundsmæssige Funktioner og været en afgørende Hindring paa mange Omraader for dansk Ungdom for at bane sig Vej til selvstændig Virksomhed.

Mindretallet erkender imidlertid under Hensyn til den Handelspolitik, som fra mange Staters Side desværre føres i nærværende Tid, at visse Foranstaltninger af handelspolitisk Art er nødvendige; men de bør ikke gaa ud over de Rammer, som Hensyn til Eksportens Fremme og Erhvervslivets Udvikling under de tilstedeværende Særforhold nødvendigvis fastlægger.

Da der i Lovforslaget er Tale om Løsning af to Opgaver: en valutarisk og en handelspolitisk, som, selv om de har Berøring med hinanden, dog i deres Løsning bør adskilles, stiller Mindretallet Forslag om, at Lovforslaget erstattes med to Forslag, nemlig: